

1. PRZYWRZEĆ (14) *vb pf*

fut 3 sg przywré (1), [przywr(a)]. \diamond *praet* 3 sg *f* przywrzała (4). *n* przywrzało (5). \diamond *plusq* 3 sg *n* było przywrzało (1). \diamond *con* 3 sg *f* by przywrzała (1). *n* by przywrzało (2).

Sł stp notuje, Cn s.v. przywiera potrawa, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII w. Przyłgnąć, zespolić się, spoić się z czymś (14) :

przywrzeć do czego (1): Albo wpiecz żołąc wieprzową á przyłoż ią ná bolączkę/ ieflic do niéy przywré/ znak dobry iż wynidzie bes szkody. *SienLek* 126.

przywrzeć ku czemu z czym (1): [Jezusowi] rany sie wśfytki odnowily/ i jz krew śnich ciekła/ dlá odarcia onego odzienia/ ktoreé bylo przywrzało ze krwią ku ciału *OpecŻyw* 138.

Przen (11) :

przywrzeć do czego (1): Poznałz gdziec co przywrzało do vmylfu twego/ Gdy poznałz obłędności fwiata omylnego. *RejZwierc* 29v; [Bo przodkiem Chrześciani wierzący/ na ten obyczai od grzechow fą wolnemi vczynieni/ że aczkolwiek poky tu żyją/ wiele mdłości a grzechow do ciała ich y krwy przywrzało/ wślak [...]. *UstKościel* 79v; Bo mnięmanie ktore iufz ras przywra do vmysłu naszego/ mamy to iufz za wielki zwyczaj *ErazmNow* 76].

przywrzeć komu, czemu (2): *RejZwierc* 29v; [PONiewałz ciała y krwy naszey/ od Adama Oica naszego pierwślego/ przyrodzenie grześne a skażone/ poki iedno tu ciało a krew żyje/ przywrzało *UstKościel* 47v]. *Cf przywrzeć komu k czemu.*

przywrzeć komu k czemu (1): A tak y ty nicz niemieśkay A panu fię wopiekę day A duffay mu prawą wiarą Tak zetrześ przjawre śtarą Ieflicz gdzie kserczu przywrzała A prawiecz myśl vmieśfała *RejKup* 13.

przywrzeć na kim, na czym (6): POydzyełz potym do łóżniew/ ábyś płokał ciało/ Pátrz by ná duży więcey/ brudu nie przywrzało. *RejZwierc* 142, 136; iáko y dziś tá przywára [złość] ná nędznym narodzye ludzkim mocno przywrzała *RejPos* 102; Tákże y then wrzod álbo rana ktora nieobácznie przywrzała ná poćciwym sumnieniu człowieka vważnego/ [...] nie ták wždy śnadź bolaca iefl/ iáko tá ktora człowiek vćciwy śam w łobie obaczy *RejZwierc* 267, 82v, 229.

przywrzeć gdzie (4): Ale wiemczo fię to śtalo Iefcze to tam gdzieś przywrzało. Naduśfy grzech czocze bodzie *RejKup* n3v; *RejWiz* 1v; *RejZwierc* 29v, 237v.

Przysłowie: Prožno kąpiełz z wirzchu ciało/ Iefli we wnątrz co przywrzało. *RejZwierc* 237v.

a. *Przypalić się, przykleić się do dna naczynia wskutek nadmiernego odparowania płynu podczas gotowania; aduri Cn [ku czemu] (1) :* á potim nakładz tego korzenia w miód odszymowany/ warz áżeby miód wyrzwał/ ale małz czętho ruśać aby ku rince nieprzywrzało *FalZioł* I 105d.

Formacje współrdzenne cf WRZEĆ.

Cf [PRZYWRZAŁY]